διαδικασίες που ακολούθησε για τη διαμόρφωση της κρίσεώς της, σε όχι επίψογα όρια και δεν χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά τρόπο προφανώς πεπλανημένο. Στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει στον τομέα αυτό, το όργανο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει αν η κατάσταση της υγείας του επιλεγέντος υπαλλήλου του επιτρέπει την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων του.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 26/85 *

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Ο προσφεύγων εισήλθε στην υπηρεσία « μετάφραση » της Επιτροπής στις 20 Οκτωβρίου 1958 ως αναθεωρητής με το βαθμό του επικουρικού μεταφραστή.

Μονιμοποιήθηκε από 1ης Ιανουαρίου 1959, με απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1959, με βαθμό LA 3, προσωρινή θέση του οργανογράμματος της προ της θεσπίσεως του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως περιόδου.

Με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1962, ο προσφεύγων διορίστηκε στο βαθμό LA 5, κλιμάκιο 5, από 1ης Ιανουαρίου 1962, και προήχθη στο βαθμό LA 4 με απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1963, από 1ης Φεβρουαρίου 1962. Από 1ης Φεβρουαρίου 1981 ορίστηκε επικεφαλής ομάδας.

Με απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1984, η Επιτροπή διόρισε τον προσφεύγοντα, προσωρινώς, στη θέση του προϊσταμένου του τμήματος IX/C/7 « μετάφραση: γαλλική γλώσσα » για τις περιόδους από 1ης Μαΐου 1981 μέχρι 30ής Σεπτεμβρίου 1981 και από 1ης Ιουνίου 1982 μέχρι 24ης Οκτωβρίου 1982. Εξάλλου, από 20 Ιανουαρίου 1984 μέχρι 16 Μαΐου 1984 ανατέθηκε στον προσφεύγοντα η αναπλήρωση του « προϊσταμένου του τμήματος ».

Στις 17 Φεβρουαρίου 1984, η Επιτροπή δημοσίευσε την προκήρυξη κενής θέσεως COM/407/84 που αφορούσε τη θέση του « προϊσταμένου του τμήματος μεταφράσεως: γαλλική γλώσσα » (βαθμός LA 3) της γενικής διευθύνσεως « προσωπικό και διοίκηση » (IX/C/7). Η προκήρυξη αυτή κενής θέσεως προέβλεπε ως απαιτούμενα προσόντα:

« 1) γνώσεις πανεπιστημιακού επιπέδου αποδεικνυόμενες με δίπλωμα ή επαγγελματική πείρα αναλόγου επιπέδου·

2) άρτια γνώση όλων των προβλημάτων που αφορούν τη διεύθυνση πολυμελούς μεταφραστικής ομάδας·

3) πολύ μεγάλη πείρα στον τομέα της μεταφράσεως και της αναθεωρήσεως ».

Με απόφαση της 16ης Μαΐου 1984, η Επιτροπή πλήρωσε την κενή θέση με προαγωγή διορίζοντας τον Henry Dubois, μέχρι τότε επι-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κεφαλής της ομάδας « γενικές και διοικητικές υποθέσεις — ανάπτυξη », στη θέση αυτή.

Στις 25 Ιουνίου 1984, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ζητώντας την ακύρωσή της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του καθώς και της αποφάσεως περί διορισμού του Henry Dubois στην επίδικη θέση. Με τη διοικητική αυτή ένσταση προσήψε κυρίως στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη της, κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων, την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1981 μέχρι 30 Ιουνίου 1983, επειδή η έκθεση αυτή δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό φάκελο του υποψηφίου.

Με την από 7ης Νοεμβρίου 1984 απάντησή της η Επιτροπή αναγνώρισε ότι πράγματι η έκθεση βαθμολογίας δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό φάκελο του προσφεύγοντος κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων. Στο έγγραφό της ανέφερε:

« Στις 24 Οκτωβρίου 1984 η Επιτροπή προέβη, κατά συνέπεια, σε νέα εξέταση των προσόντων των υποψηφίων λαμβάνοντας επίσης υπόψη της την εν λόγω έκθεση βαθμολογίας. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η θέση στην οποία αναφερόταν η προκήρυξη COM/407/84 έπρεπε να πληρωθεί με προαγωγή του Henry Dubois. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε, κατά συνέπεια, την απόφασή της, της 16ης Μαΐου 1984 και αποφάνθηκε ότι δεν υπήρχε λόγος ακυρώσεως του διορισμού του Henry Dubois στη θέση του προϊσταμένου του τμήματος " μετάφραση: γαλλική γλώσσα ".

Επειδή η απόφαση αυτή ελήφθη με πλήρη γνώση όλων των σχετικών στοιχείων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διοικητική σας ένσταση είναι χωρίς αντικείμενο. »

Με δικόγραφο της 31ης Ιανουαρίου 1985, που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυθημερόν, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως.

Το Δικαστήριο, τρίτο τμήμα, μετά από έκθεση του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα, αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ζήτησε, ωστόσο, από την Επιτροπή να καταθέσει ορισμένα έγγραφα σχετιζόμενα με την εξέλιξη της διαδικασίας του εν λόγω διορισμού.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Ο *προσφεύγων* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

2) πριν αποφανθεί, να καλέσει την αντίδικο να καταθέσει στη δικογραφία:

2.1. τα έγγραφα περί της υποβολής των φακέλων των υποψηφίων στην « ομάδα Noël », το Μάιο και Οκτώβριο του 1984, σχετικά με την πλήρωση της κενής θέσεως·

2.2. την απόδειξη ότι διαβιβάστηκαν πράγματι στην εν λόγω ομάδα οι προσωπικοί φάκελοι των υπαλλήλων που ήταν υποψήφιοι και της εξετάσεως των φακέλων αυτών·

2.3. τα πρακτικά των συνεδριάσεων της εν λόγω ομάδας, που αφορούν τη συγκριτική εξέταση των προσόντων και των εκθέσεων βαθμολογίας των ενδιαφερομένων υπαλλήλων·

2.4. τα υπ' αριθ. 737 πρακτικά της συνεδριάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 16ης Μαΐου 1984·

2.5. τα υπ' αριθ. 755 πρακτικά της συνεδριάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 24ης Οκτωβρίου 1984·

2.6. τα ειδικά πρακτικά που αφορούν « τις λοιπές διασκέψεις της Επιτροπής για το ζήτημα αυτό », που φέρουν τα στοιχεία έγγρ. COM (84) PV 737, μέρος δεύτερο, σημείο XII. A.1 και έγγρ. COM (84) PV 755, μέρος δεύτερο, σημείο X. A.3·

2.7. Την επείγουσα έγγραφη διαδικασία E/1302/84, της 26ης Οκτωβρίου 1984, που αφορά πρόταση απαντήσεως στη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος·

3) κατά συνέπεια, να ακυρώσει:

α) την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 16ης Μαΐου 1984, περί διορισμού του Henry Dubois, με βαθμό LA 3, στη θέση του προϊσταμένου του τμήματος IX/C/7 « μετάφραση: γαλλική γλώσσα » της γενικής διευθύνσεως προσωπικού και διοικήσεως·

β) την απόφαση περί σιωπηρής απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την προαναφερθείσα θέση·

γ) την απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1984 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που επιβεβαιώνει την από 16 Μαΐου 1984 απόφασή της περί διορισμού του Henry Dubois στην εν λόγω θέση·

δ) τη ρητή απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 1984 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 22 Ιουνίου 1984·

4) να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα στα οποία αναπόφευκτα υποβλήθηκε ο προσφεύγων λόγω της δίκης και ιδίως τα έξοδα μετακινήσεως, παραμονής και αμοιβής δικηγόρου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 β) του ίδιου κανονισμού.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να αποφανθεί σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για τα δικαστικά έξοδα·

— με επιφύλαξη κάθε δικαιώματός της.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

A — *Επί του παραδεκτού*

1. *Ο προσφεύγων*, προς στήριξη του παραδεκτού της προσφυγής του, εκθέτει ότι αυτή στρέφεται κατά βλαπτικής γι' αυτόν πράξεως, κατά την έννοια του άρθρου 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων· ότι ασκήθηκε εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, κατόπιν εξαντλήσεως της διοικητικής διαδικασίας και ότι το έννομο συμφέρον προκύπτει από το γεγονός ότι η επίδικη απόφαση επηρέασε τη σταδιοδρομία του προσφεύγοντος.

2. Η *Επιτροπή* αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής βάσει των εξής επιχειρημάτων:

Η διοικητική ένσταση αναφέρεται κυρίως στο γεγονός ότι η έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1981 μέχρι 30 Ιουνίου 1983 δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό του φάκελο όταν η ΑΔΑ προέβη στη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων που είχαν υποβληθεί. Η Επιτροπή, όμως, μετά τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος, προέβη, στις 24 Οκτωβρίου 1984, σε νέα εξέταση των προσόντων των υποψηφίων λαμβάνοντας επίσης υπόψη της την εν λόγω έκθεση βαθμολογίας. Συνεπώς, η διοικητική ένσταση δεν έχει πλέον αντικείμενο.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, η βλαπτική για τον προσφεύγοντα πράξη δεν ήταν η απόφαση διορισμού, της 16ης Μαΐου 1984, αλλά η νέα από-

φαση της 24ης Οκτωβρίου 1984, κατά της οποίας ο προσφεύγων δεν υπέβαλε διοικητική ένσταση.

Β — *Επί της ουσίας*

Η προσφυγή στηρίζεται σε λόγους που αφορούν παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής κασταστάσεως και υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως

1. Κατά τον *προσφεύγοντα*, η ΑΔΑ δεν εξέτασε ενδελεχώς τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων και, ιδίως, τις εκθέσεις βαθμολογίας τους, κατά παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, το οποίο εξαρτά την προαγωγή από την « συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς ».

Για την προαγωγή υπαλλήλων από το βαθμό LA 4 στο βαθμό LA 3, βαθμό που αποτελεί το τέλος της σταδιοδρομίας στο γλωσσικό κλάδο, η συγκριτική αυτή εξέταση πραγματοποιείται από την « ομάδα Noël », που την αποτελούν ο γενικός γραμματέας, ο γενικός διευθυντής διοικήσεως και προσωπικού και ο γενικός διευθυντής της γενικής διευθύνσεως στην οποία υπάγεται η κενή θέση.

Από την απάντηση της Επιτροπής στη διοικητική ένσταση προκύπτει ότι η « ομάδα Noël » δεν μπορούσε να προβεί πράγματι, το Μάιο του 1984, σε πλήρη και αντικειμενική εξέταση των υποψηφιοτήτων που κατατέθηκαν, λαμβάνοντας υπόψη τις πιο πρόσφατες εκθέσεις βαθμολογίας, επειδή ορισμένες από τις εκθέσεις αυτές δεν είχαν ακόμα καταρτιστεί οριστικώς.

Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η Επιτροπή δεν μπορούσε να περιοριστεί, στις 24 Οκτωβρίου 1984, στη λήψη αποφάσεως επιβεβαιώνουσας την προγενέστερη άκυρη απόφασή της, αλλά έπρεπε, μετά τη διαπίστωση του παρανόμου χαρακτήρα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, να ανακαλέσει την απόφαση αυτή και να λάβει νέα απόφαση διορισμού βάσει κανονικής διαδικασίας.

2. Η *Επιτροπή* απαντά ότι προέβη σε ενδελεχή εξέταση των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων δύο φορές, ήτοι πριν από την έκδοση της από 16 Μαΐου 1984 αποφάσεως και πριν από την έκδοση της από 24 Οκτωβρίου 1984 αποφάσεως, μετά τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος.

Ως προς την τελευταία αυτή απόφαση, είναι αδιανόητο να αμφισβητείται η νομιμότητά της απλώς και μόνο επειδή χαρακτηρίζεται ως επιβεβαίωση του προγενέστερου διορισμού και όχι ως νέος διορισμός.

Επί της υπερβάσεως και καταχρήσεως εξουσίας

1. Ο *προσφεύγων* αμφισβητεί ότι η Επιτροπή προέβη πράγματι σε νέα συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων τον Οκτώβριο του 1984. Ισχυρίζεται ότι απλώς επιχείρησε να προσδώσει επίφαση νομιμότητας στην από 16 Μαΐου 1984 απόφασή της.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο υποψήφιος που επελέγη δεν είχε ούτε αρχαιότητα στην υπηρεσία ούτε αρχαιότητα στο βαθμό μεγαλύτερη από εκείνη του προσφεύγοντος· επίσης, οι κρίσεις που περιλαμβάνονταν στις εκθέσεις βαθμολογίας του δεν ήταν καλύτερες από εκείνες που αφορούσαν τον προσφεύγοντα. Εξάλλου, η κατάσταση της υγείας του επιλεγέντος υποψηφίου καθιστούσε αδύνατη τη διεύθυνση και τη διαχείριση ενός τμήματος με περισσότερους από 80 μεταφραστές και αναθεωρητές.

Η εξέλιξη της διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1984 προκαλεί αίσθηση: σύμφωνα με την Επιτροπή, η « ομάδα Noël » μέσα σε μία και μόνο ημέρα

όχι μόνο προέβη σε νέα συγκριτική εξέταση αλλά και συνέταξε επίσης τις προτάσεις της και τις διαβίβασε στο αρμόδιο μέλος της Επιτροπής. Ο τελευταίος τις εξέτασε την ίδια την ημέρα της διαβιβάσεως και συνέταξε σχέδιο αποφάσεως το οποίο υιοθετήθηκε, αυθημερόν στις 24 Οκτωβρίου, από την Επιτροπή. Αντιθέτως, μόλις στις 26 Οκτωβρίου 1984 ο γενικός γραμματέας απηύθυνε, στο πλαίσιο επείγουσας έγγραφης διαδικασίας, υπηρεσιακό σημείωμα με το οποίο πρότεινε στα μέλη της Επιτροπής την έγκριση σχεδίου απαντήσεως στη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος.

2. Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως — γεγονός που αμφισβητεί —, δεν επρόκειτο για υπέρβαση ή για κατάχρηση εξουσίας· ως κατάχρηση εξουσίας ορίζεται η εκ μέρους του εκδίδοντος μια διοικητική πράξη επιδίωξη σκοπού διαφορετικού απο το νόμιμο σκοπό. Η Επιτροπή, όμως, έλαβε, στις 24 Οκτωβρίου 1984, νέα απόφαση έχουσα πλήρη γνώση όλων των κρισίμων στοιχείων. Συνεπώς η ακύρωση της αποφάσεως της 16ης Μαΐου 1984 δεν συνεπάγεται την αυτοδίκαιη ακύρωση της δεύτερης αποφάσεως η οποία ήταν αυτοτελής, υπό την έννοια ότι ελήφθη μετά από επανεξέταση όλων των κρισίμων στοιχείων.

Οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος ως προς την αρχαιότητα του επιλεγέντος υποψηφίου και των κρίσεων που περιέχονταν στις εκθέσεις βαθμολογίας του δεν ασκούν επιρροή εφόσον ο προσφεύγων δεν ισχυρίζεται ότι η ΑΔΑ πλανήθηκε προδήλως κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Εξάλλου, η κατάσταση της υγείας του επιλεγέντος υποψηφίου δεν επηρεάζει καθόλου τις επαγγελματικές του ικανότητες και, ιδίως, την εκπλήρωση των καθηκόντων του ως προϊσταμένου τμήματος.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1984, που επιβεβαιώνει την απόφαση της 16ης Μαΐου 1984, ελήφθη σύμφωνα με νόμιμη διαδικασία· ο χαρακτηρισμός της δεν συνιστά αποφασιστικό στοιχείο για την εκτίμηση της νομικής της αξίας. Η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος απορρίφθηκε εντός του πλαισίου της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής και όχι για λόγους άσχετους προς τα επαγγελματικά του προσόντα και ικανότητες.

IV — Απαντήσεις στα ερωτήματα του Δικαστηρίου

Απαντώντας στα ερωτήματα του Δικαστηρίου, η Επιτροπή εξήγησε ότι δεν υπάρχουν γενικά κριτήρια για την εκτίμηση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής προς το βαθμό LA 3, καθόσον η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση λαμβάνονας υπόψη τα προσόντα που απαιτεί η προκήρυξη της κενής θέσεως. Στην περίπτωση του επίδικου διορισμού, ελήφθησαν υπόψη, μεταξύ άλλων, η διευθυντική ικανότητα, το πνεύμα πρωτοβουλίας και η οργανωτική ικανότητα του επιλεγέντος υποψηφίου.

Κατόπιν αιτήματος του Δικαστηρίου, η Επιτροπή υπέβαλε, εξάλλου, αντίγραφο των πρακτικών της συνεδριάσεως της « ομάδας Noël » της 10ης Μαΐου 1984, διευκρινίζοντας ότι η ομάδα αυτή δεν συνήλθε για δεύτερη φορά τον Οκτώβριο του 1984.

U. Everling
εισηγητής δικαστής